

بِلَامِيْنِ بَلَامِيْنِ

سارا ویکس • گیتا وارادارا جان • میترا امیری

فصل یک

راوی

بیشتر آمریکایی‌ها نمی‌توانند اسم من را تلفظ کنند.

اولین روز مدرسه‌ی جدیدم، معلمم، «خانم بیم» شجاعت به خرج می‌دهد و می‌خواهد اسمم را تلفظ کند.

همان‌طور که سعی می‌کند آن را بخش کند، ابروهایش در هم می‌رود و می‌گوید: «سور-یان-یای-نای»

آرام می‌گوییم: «سو-ری-یا-نا-را-یا-نان».

دوباره تلاش می‌کند، اما بهتر نمی‌شود.

با خنده می‌گوید: «باید روش کار کنم.»

من هم می‌خندم.

«سوریانارایانان» فامیلی من است. اسم کوچکم «راوی» است. راوی تلفظ می‌شود؛ با یک «را»ی آرام و «وی» محکم. این اسم در زبان سانسکریت به معنی «خورشید» است. در آمریکا، مردم من را «را-وی» صدا می‌زنند، با تکیه بر هجای اول؛ که این اصلاً معنی ندارد.